

Kors og bánd og stjerner på

»Stá aldrig til søs, lad de andre stá, så ender du med kors og bánd og stjerner på«.

VÍST er lögmaður eingin admiralur og Føroyar eru ikki skútan »Finafore«. Men kortini mundu Palleba og Marsanna smílkast við, tá tey hoyrdu tíðindini um, at fyra av seks landsstýrismönnum høvdu fingið kross frá drotn-

NÝSLIGNI kommandørurin Sundstein og landsstýrismaðurin Olaf Olsen lúka ríkiliga tær treytir, sum settar verða í vísu admiralsins. Sum sosialministari hevur Sundstein dugað væl at forðeilt byrðarnar, soleiðis at tær verða lagdar á veikastu herðarnar, sum arbeiðsmálaráðharri hevur hann megnað at »lade de andre stá«, um hugsað verður um øll tey arbeiðsleysu, sum í hesi løtu standa peningaliga og sosialt úti í kuldalum, samstundis sum undirbrotlig-

dagaði sannleikan í orðum admiralsins »stá aldrig til søs, lad de andre stá«, at alt fór at gangast við. Ja, so væl hevur vagnast av at lata »de andre stá«, at Olaf nú eigur flakavirki, trolvirki, alibrúk, skipasmíðju, skipshandil, dastið av einum banka og mangt, mangt annað!

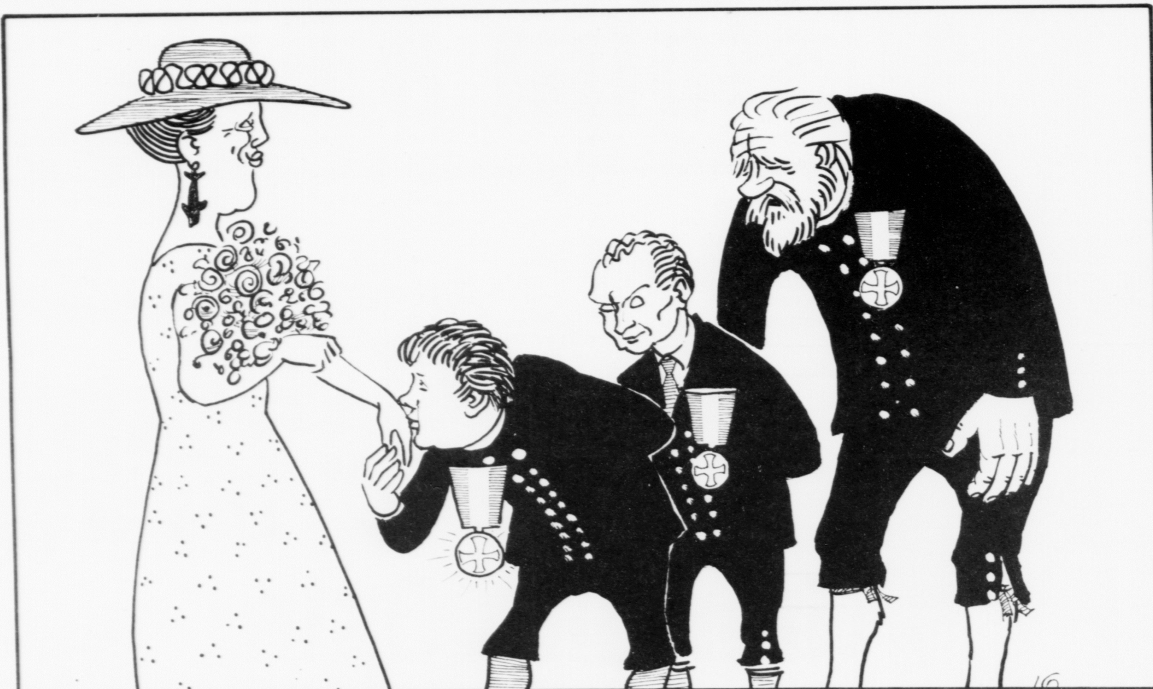
KÓRIÐ er mannsterkt. Eisini Jógvan Ingvarð og Ivan syngja við í kóri admiralsins. Hvønn teir hava latið staðið, vita vit ikki rættiliga, men vit

að verið honum stendur alt — ikki bert lögmannsurðin til at rapa!

MEN admiralurin kvøður eisini:

»Politisk set var jeg liberal, socialistisk, højresindet, radikal. Jeg stemte altid med den største flok og de tanker andre tænkte var mig mer end nok«.

JAMEN, hví hava Signar og Jóngerð ongar krossar fing-

ingini. Tí ikki líkist stóðan minni enn einki kortini.

FØROYINGAR flest kenna frá sjónvarpinum gongdina í operettuni Pinnafore. Hon snýr seg í stuttum um hvussu tú kemur tær fram í verðini við at bukka og skava og hvussu tú best sleppur tær undan samfelagsins byrðum og um hvussu tú kanst leggja byrðarnar oman á tær herðar, sum minst orka at bera. Alt hetta verður ímyndað av admiralinum, sum ongantíð hevur pissað í saltvatn og kortini gerst admiralur, sum ongantíð hevur verið í bardaga, men sum kortini fær krossar og bond og stjørnur frá kongi.

heitin (ein av admiralsins aðaleiginleikum) ikki hevur skortað mótvegis dønum.

IKKI kann heldur sigast um Olaf Olsen annað enn, at eisini hann riggar væl í kóri admiralsins. Tó hevur hann mótsett lögmanni verið á sjónum — hevur enntá ført trolara. Men Olaf er ein av teimum fáu skiparum í Føroyum, sum ikki kann lastast fyri at hava farið illa við fiskastovnunum. Hann drap sum kunnugt ongantíð livandi. Tað var ikki fyrr enn hann fann tann fiskigrunnin, sum eitur landskassin, at Olaf gjørdist rokkskipari — ella við øðrum orðum: ikki fyrr enn Olaf upp-

vita so eitt og tað er, at teir tykjast bert at lata standa til — tað meinar í hvussu so er stjórin í Føroya Banka. Men hvør veit, kanska hevur Jógvan Ingvarð fingið krossin fyri at lata Paula standa skúlarrætt. Pauli gjørdist sum kunnugt so fornermaður, at hann rýmdi úr skúlanum. Um so er, so halda ikki bert Palleba og Marsanna, men flestallir føroyingar, at Jógvan Ingvarð søttliga hevur uppiborið kross, bond og stjørnur. Ivan kann so hava fingið krossin, av tí at Jógvan fekk hann ella tí, at síðan hann kom til hevur landskassin staðið skraltómur og Sundstein fær hann sjálvsagt eisini, tí takk-

id? spyrja vit undrandi. Hevur tjóðveldisflokkurin ikki fyrirmyndarliga livað upp til hesi krøvini í kvæði admiralsins, síðani hann sá dagsins ljós? Hví verða Signar og Jóngerð so lopin um? Helst man tað vera tann vanligi danski kúgingarpolitikkurin, sum ger at toppkandidatarnir verða diskvalifiseraðir!

»Stá aldrig til søs, lad de andre stá, så ender du med kors og bánd og stjerner på«.

OPERETTAN heldur fram í tvey ár afturat og fer ivaleyst at ganga fyri fullum húsum.